

D ů v o d y:

Právoplatným rozsudkem okresního soudu v Javorníku ze dne 16. září 1924 byla Marie W-ová odsouzena pro přestupek proti bezpečnosti cti podle Šu 487 tr. zák. Přestupek ten spatřuje okresní soud v tom, že Marie W-ová u hlavního přeličení dne 21. srpna 1924 u zemského soudu v Opavě proti ní pro zločin vyhnání plodu konaného, před vynešením rozsudku obviňovala křivě Vandu G-ovou ze zločinu vyhnání plodů spáchaných i na jiných osobách. Podle protokolu o tomto hlavním ličení byla tehdaž Vanda G-ová přítomna jako spoluobžalovaná pro zločin podle §§ 5 a 144 tr. zák., nežádala však při tomto přeličení dne 21. srpna 1924 potrestání Marie W-ové pro přestupek urážky na cti, ani si nevyhradila takový návrh, jak toho vyžaduje předpis Šu 263 odstavec druhý tr. ř. a nebyla proto již oprávněna, žalobou dne 11. září 1924 u okresního soudu v Javorníku podanou dodatečně žádati potrestání Marie W-ové. Uvedený předpis musí býti zachován, by vyhověno býti mohlo ustanovení Šu 56 tr. ř., podle něhož o všech souběžných činech trestných vydán býti má jediný konečný rozsudek. Od pravidla toho lze se uchýlití jedině za podmínek Šu 57 tr. ř., kterých však v tomto případě nebylo.

Čís. 1935.

Bylo-li trestní řízení odloženo podle Šu 426 voj. tr. ř. a obviněný byl před vypátráním demobilisován, je pro znovuzahájení řízení příslušným trestní soud civilní.

(Rozh. ze dne 24. března 1925, N I 24/25).

Nejvyšší vojenský soud sdělil Nejvyššímu jako zrušovacímu soudu, jak hodlá rozhodnouti spor o příslušnost, který vznikl v trestní věci proti Josefu Š-ovi pro zločin krádeže podle §§ 457, 459, 461 : c, 464 : b voj. tr. zák. mezi vojenským prokurátorem v Praze a státním zástupcem v Kutné Hoře a požádal podle Šu 39 voj. tr. ř. o sdělení názoru Nejvyššího soudu.

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zodpověděl dotaz takto:

Na dotaz ze dne 10. února 1925 sděluje Nejvyšší soud, že souhlasí s tím, aby v záporném sporu o příslušnosti mezi státním zástupcem v Hoře Kutné a vojenským prokurátorem v Praze v trestní věci proti Josefu Š-ovi pro zločin krádeže podle §§ 457, 459, 461 c), 464 b) voj. tr. zák. bylo uznáno, že pokračovati v trestním řízení proti Josefu Š-ovi, odloženém podle Šu 426 voj. tr. ř. přísluší civilním soudům trestním, a to z těchto úvah: Proti Josefu Š-ovi, jenž byl dne 10. září 1920 demobilisován, bylo vojenským prokurátorem v Praze trestní řízení, poněvadž pobyt jeho nemohl býti vypátrán, dne 19. listopadu 1921 podle Šu 426 voj. tr. ř. přerušeno až do jeho přistížení. Tímto přerušením, správně odložením podle Šu 426 posl. odst. voj. tr. ř. bylo trestní řízení u vojenského soudu skončeno. Při rozhodování o tom, má-li se trestní řízení takto odložené podle Šu 402 voj. tr. ř. znovu zahájití, pokud se týče

v něm pokračovati, má podle posledního odstavce tohoto Šu ustanovení Šu 16 voj. tr. ř. obdobnou platnost. Dne 14. listopadu 1924 bylo vojenskému prokurátorovi v Praze četnictvem oznámeno, že Josef Š. bydlí v Bratislavě. Vojenský prokurátor nemohl učiniti na toto oznámení žádná opatření, vztahující se na přípravu nebo zahájení nového trestního řízení, o nichž mluví § 16 voj. tr. ř., poněvadž poměr, na němž vojenská soudní pravomoc nad Josefem Š-em se zakládala — činná služba — pominul. Správnosti tohoto názoru nasvědčuje zajisté i předpis Šu 386 odstavce druhý voj. tr. ř., podle něhož přestává příslušnost vojenského soudu při obnově trestního řízení v neprospěch obviněného v době, kdy stíhání pachatele pro trestný čin, jenž jest předmětem obnovy podle Šu 16 voj. tr. ř. u vojenských soudů nemůže býti zahájeno.

Čís. 1936.

Ochrana republiky (zákon ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n.).

Pod pojem »odměny« podle třetího odstavce čís. 1 Šu 16 zákona spadá i podpora manželce pachatelově.

Úhrada nákladů jeho obhajování odpovídá zákonnému pojmu »náhrady za plat rozsudkem mu uložený«.

I soustřed'ování darů jest »sbíráním«.

Pokud spadají sem vězeňské fondy politických stran.

V subjektivním směru vyžaduje skutková podstata onoho přečinu pouze úmysl buď odměněním pachatele schvalovati jeho čin, nebo poskytnutím mu náhrady za peněžitý trest nebo jiný plat, rozsudkem mu uložený, nebo veřejným sbíráním na takový trest nebo náhradu, projevíti s jeho činem souhlas.

(Rozh. ze dne 26. března 1925, Zm II 465/24).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství a obžalovaných Maxe M-ho a Heřmana S-a do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 26. dubna 1924, pokud jím bylo sedm obžalovaných sprostěno podle Šu 259 čís. 3. tr. ř. z obžaloby pro přečin podle Šu 16 čís. 1 zákona ze dne 19. března 1923, čís. 50 Sb. z. a n. a obžalovaní Max M. a Heřman S. uznání vinnými přečinem podle Šu 16 čís. 1. odstavce třetí zákona ze dne 19. března 1923, čís. 50 Sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek (ohledně Maxe M-e dle Šu 290 tr. ř.) a vrátil věc soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl. Jinak zmateční stížnost státního zastupitelství zavrhli. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

důvodech:

Veřejná obžaloba spatřuje trestnou činnost obžalovaných v tom, že, předem se s pachatelem dohodnuvše, Aloise Baerana, odsouzeného pro zločin veřejného násilí a vyzvědačství, odměnili za tyto jeho trestné činy peněžitými dary. Dle odůvodnění obžalovacího spisu, tvořícího s jeho